

MAANDAG DEN

2den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 27 September 1837.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 26 dezer, N°. 985,884, zijn:1°. Tot Wijkmeesters voor de Wijk B. benoemd, de reeds in functie zijnde Wijkmeesters.

J. C. DOERRLEBEN.

J. NUNES — en

J. J. B. DE MESQUITA.

2°. Voor de Wijk C. gecontinueerd de Wijkmeesters.

J. C. HARTMAN — en

M. M. DE HART JR.

3°. Tot Wijkmeesters in de Wijk D. benoemd en aangesteld, de Heeren:

N. M. SCHUSTER.

J. C. MULLER Az. — en

C. S. SPILLENAAR.

4°. Tot Wijkmeesters in de Wijk E. benoemd, de reeds in functie zijnde Wijkmeesters.

B. A. GERRITSEN — en

F. G. PICHOT L'ESPINASSE;

Terwijl nog voor die Wijk als Wijkmeester is benoemd en aangesteld, de Heer:

J. F. FAVEREIJ; — en

5°. Tot Wijkmeesters voor de Wijk F. benoemd en aangesteld, de Heeren:

G. STEIN — en

C. R. BERNER.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

F. C. COBLIJN,

1ste Commies.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 30 September 1837.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 5 Juli 1837, N°. 75, is de Staatsraad in buitengewone dienst de Heer J. C. BAUD, met dien dag *ad-interim* belast geworven met de directie van het Departement van Kolonien, gedurende de afwezigheid van buitenlandsch van den Heer Minister van Kolonien.De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 30 September 1837.

(33937) Alzoo ANTON ADOLF GEHRELS, Eigenaar van de Plantaadje Fourtonne, gelegen aan de Boomskreek, zich bij rekest aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na

verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 1 October 1837.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekest aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie voor de na te melden Slaven; te weten:

JOHAN LUDWICH SCHMIDTMER, voor de Slavinnen Leentje, Anna en Koosje; hem in eigendom toebehoorende.

En

FRANS van MEIJERHOFF, voor de Slavin Christina; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van drie weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertissemerten.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden, de onmiddellijke levering van:

(1186½) Elf honderd zes en tachtig en een kwart ellen Wit Linnen, 6¼ breed.

(360) Drie honderd zestig paren Schoenen voor Militairen.

(300) Drie honderd ledere Klepjes voor Kwartiermutsen.

(3) Drie dozijn Knipmessen.

(3) Drie » Friseerkammen.

(3) Drie » Naauwe dito.

(2) Twee » Ijzervertinde Lepels.

(2) Twee » Stale Vorken.

(2) Twee » Kleederborstels. — En

(4) Vier » Schoenenborstels,

op de conditien en voorwaarden, voor de gegadigden ten lokale der Financieele Administratie ter lezing liggende, en alwaar de verzegelde inschrijvings-biljetten, vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot aanstaande Woensdag, den 4den dezer, des ochtends ten negen uren.

Paramaribo, den 29 September 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(33927) Op autorisatie van den Pupillairen Raad, zal de WEESMEESTER bij publieke inschrijving verkoopen:

13 Balen SCHOONE
2 dito VUILE
1 dito GEELE } KATOEN,

van de Plantaadje Johanna Charlotte; aankomende de minderjarige Erven van wijlen A. A. T. G. VOGT.

De biljetten van inschrijving zullen tot Maandag den 2den October e. k., tot negen uren des voormiddags, worden aangenomen.

Paramaribo, den 28 September 1837.

De Eerste Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,
J. O. N. ENGELBRECHT.

(33942) * * De respective Houders der ACTENS AANDEEL, in de Negotiatie bij Eerste Hypotheek, gevestigd op Plantagie FRIDERICISGIFT in Saramacca, gelieven de verschenen Intressen te komen ontvangen, wordende Heeren geïnteresseerdens tevens geïnformeerd, dat bij behoorlijke Loting op Heden, in presentie van Heeren Commissarissen, ten overstaan van een Gezworen Klerk en Getuigen, zijn uitgeloot:

De vier ACTENS N°. 56. — 12. — 77. — en 46; wordende de bezitters verzocht, het Kapitaal dezer Actens, tegens voldaan-teekening derzelven, te willen komen in ontvangst nemen.

Paramaribo, den 30 September 1837.

H. A. BUHK qq. c. s.

(32892) De ondergeteekenden verwittigen het geëerd Publiek, dat zij zich met heden geassocieerd hebben, ten einde onder de Firma van MESQUITA, LA PARRA & Co., HANDEL TE DRIJVEN, waartoe zij zich in de gunst van Heeren Eigenaren, Administrateurs, Kooplieden en verdere Ingezeten aanbevelen.

Zij bieden te Koop aan, de volgende Goederen, als:

Bakkelijauw, Mackreel, Tabak en verder Noord-Amerikaansche PROVISIEN; Sperm. Olie, Kaarsen, Zeep, Molensmeer, Suikerkalk, Spijkers in soorten, white p. Planken, enz., enz.

Paramaribo, den 1 October 1837.

J. J. B. DE MESQUITA,

M. DE LA PARRA.

S. B. DE MESQUITA.

WOONPLAATS: Waterkant, La. A. No. 169, 136 en 72.

(33404) In het laatst van de maand November aanstaande (de juiste dag nader te bepalen), zal de ondergeteekende, publiek door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Het HUIS en ERF, staande en gelegen alhier aan de Keizerstraat, bekend onder La. A. No. 145 (vroeger La. A. No. 41), thans bewoond door den Heer L. D. J. VAN BOMMEL, waarvan de koop-conditien en bewijzen van eigendom in tijds bij genoemden Vendumeester ter visie zullen liggen.

Diverse wel onderhouden MEUBELLEN, te bezichtigen in het Huis aan de

Oranjestraat, La. A. No. 112. — En eindelijk :

Een Negerjongen genaamd *Toontje*; alles aankomende den Boedel wijlen Mevrouw de Wed. H. DE BERENGER.

Paramaribo, den 29 September 1837.

H. G. ROUX qq.

J. F. DE ROOIJ

presenteert te Koop :

Negerhuizen en Waakrokken, Huismans- en fijn Linnen, wit Katoen, mode couleuren Broeken Stoffen, diverse Lakens, Haarlemmer- en Amersfoorder Streep, Satinet, Flanel, Servet- en Handdoekengoed, Dames- en Heeren Schoenen, Veld- en Timmer Gereedschappen, Verwaren, Lijn-, Patent-, Raap- en Zoete Olie, Seltserwater, Rhijn-, Madera-, Champagne- en Roodewijn, Likeuren, groene- en zwarte Thee, Kandij en Broodsuiker, Banket, Rozijnen en meer andere Goederen. (32893)

HEIDEMANS & MONK

hebben ontvangen per Kapt. F. LANGE.

WITTE SATIJN, GROENE TAFT, BLAAUWE EN ROSE GAS DE LISE, Krip, zijde Kousen, zijde- en katoene Handschoenen, Taffè en Satijne Linten, ZIJDE EN KATOENEN FLUWEEL, ZWARTE SATIJNE KRAVATTEN, Zilverband en Ceinturen.

Geel-, groen-, blaauw- en zwart Laken, Everlasting en Flanel, Huismans- en Bielefelder Linnens, gekouleurde- en witte Dril, rood Garen Bont, Meubel Diemet, Schotsche Doeken, gekouleurde- en wit Kamerdoek, Shirting, Katoen Bastist en Printers, KARPETTEN EN TAFELKLEEDEN, Mans Kloacken en supra fijne Jongens Buisjes, WITTE- EN ZWARTE SATIJNE DAMES SCHOENEN, MAROQUINE GEKOLEURDE DITO, stoffe en gewastledere dito, Mans-, lage-, Wellington- en Kinder dito, Laarzen en vele GOEDEREN meer. (30905)

(33936) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

Fijne Lakensche Rokken, Lak.- zijde- en gekleurde Vesten, Broeken, een paar Engelsche Spiegel, met doorlopende Glasen, een Engelsche Mahonijhoute Kanapé, met zwarte zittingen (*laatste model*), Engelsche Stoelen met riete zittingen, een Mahonijhoute Secrétaire, Hanglampen met 3 lichten en eenig gemaakt Zilver.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittrekels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 31 Julij 1837.)

FRANKRIJK.

PARIS, den 24 Julij.

Reeds sedert eenigen tijd hebben sommige bladen beweerd, dat Vorst *Leopold* ditmaal zijn uitstapje uit België niet gedaan heeft, om zijnen tijd alhier in Frankrijk bij zijne aangehuwde familie te komen doorbrengen; maar dat staatkundige inzichten hem zich incognito naar Engeland hebben doen begeven, om zijnen invloed op de jeugdige koningin zijne nicht uit te oefenen; zij die zulks beweerden, verzekeren dat het eene stellige daadzaak is, dat hij in Engeland gezien, dat hij bij eenen ouden bediende, eenen tuimier, zijn intrek genomen heeft, zich bij denzelven schuil houdt, en niet anders uitgaat dan om met de koningin zijne nicht geheime conferentiën in den tuin van haar paleis te hebben. Wat hier ook van zijn moge; van deze veronderstelling uitgaande, bevatte het blad *la France* dezer dagen het onderstaande artikel, hetwelk, voor zoo verre de daarin vervatte bespiegelingen over Englands staatkunde betreft, de opmerking wel waardig is.

» LEOPOLD VERLIEST ZIJNEN TIJD.

„In het geheim een reisje naar Engeland te doen is gemakkelijk; het zou het misschiën voor België en Frankrijk evenzeer wezen, om zich met de Hertogin van Kent te verstaan, zoo hare dochter elders dan in Engeland koningin ware; maar daar geschiedt niets dan op goede gronden; in Engeland geschiedt alles uit het oogpunt van wel berekend belang, van een belang door de onderzanding bewezen, en waarvan de toestand van het rijk het tot eene wet maakt, niet af te wijken. Noch de banden van bloedverwantschap, noch de uiterste pogingen van welsprekendheid, noch verleiding van welken aard ook, kunnen iets aan dezen staat van zaken veranderen.

„Dit eenmaal gesteld, zoo zal, wat *Leopold* ook ten voordeele van Frankrijk of van België, van de Hertogin van Kent zal kunnen verzoeken, niet dan geweigerd kunnen worden, omdat het belang van Engeland het verzwakken en bederven van Frankrijk en van België vordert. De Hertogin van Kent kan niet in gebreke zijn gebleven zich van deze waarheid doordrongen te hebben; en zich hierover met haren lieuen broeder te bedroeven, is derhalve het eenige dat in haar vermogen staat; want konde het zijn dat deze Prinses zich omtrent den aard van het gezag, bij erfenis aan hare dochter opgekomen, in zoo verre vergiste, van België en Frankrijk eenige hoop op medewerking te geven, zoo zou deze hoop zich niet zien verwezenlijken, omdat het eene volsterkte onmogelijkheid is, het Engelsche Gouvernement, zoo als die van België en Frankrijk zulks doen, juist dwars tegen de belangen der natie in, te doen handelen. De genegenheden van den vorst, de persoonlijke gevoelen van de leden van het kabinet voegen zich noodwendig naar de leiding van de staatkunde van noodwendigheid, waaraan het Britsche rijk onderworpen is; het moet aldus bestaan, of weldra ophouden te bestaan; al de elkaander opvolgende vorsten en ministeriën, al de partijen zelve, zijn hiervan zoo zeer doordrongen, dat zij eene en dezelfde wijze van bestieren volgen. Toen de opstand van 1830 uitbrak, bestond het kabinet uit Tories. De Tories houden niet van deze soort van regeringswijze; maar dit verhinderde het ministerie *Wellington* niet, om den opstand van Parijs, door eene spoedige erkenning, tot eene tweede Fransche omwenteling te herscheppen. Sedert zijn de Whigs aan het gezag gekomen; zij hebben hetzelfde thans in handen, en naar hun eigen gevoel te werk gaande, zouden de Whigs niet ongenegen zijn om het werk der Belgische en Fransche omwentelingen te helpen staven; maar wijl zulks twee geduchte mededingers aan Engeland zou geven, zullen zij er zich wel voor wachten, en om dezelfde reden, om welke men de Tories omwentelingen, die zij in afschuw hadden, heeft zien bekrachtigen, zal men de Whigs gouvernementen, voor welke zij eene diepe genegenheid gevoelen, zoo zwak mogelijk zien houden. De radicalen zelve, zoo het hun mogt gelukken een kabinet zaam te stellen, zou men tot het beuaadeelen van Frankrijk en België dezelfde middelen zien bezigen, die de Tories gebezigt hebben en die de Whigs thans bezigen. Dit zijn staatkundige waarheden, die het voor Frankrijk van groot nut zou wezen, wel te begrijpen.

„Zoo de staatkunde van het kabinet van St. James nimmer afwisselt, zoo komt zulks, doordien zij het gevolg is van eenen onveranderlijken staat der zaken. Vroeger was zij eene wetenschap; thans is zij eene noodwendigheid, eene voorwaarde om te kunnen bestaan; haar te willen veranderen, is naar het onmogelijke te trachten. Engeland raapt de kruimen der welvaart op, omdat het er naar hongert, en het gevaar waarin deszelfs gedwongen toestand het doet verkeeren, is zoo groot, dat het beducht is voor alles, wat de krachten der gouvernementen, deszelfs mededingers, kan vermeerderen; geen staatkundig meesterstuk zal ooit dat kunnen te boven gaan, hetwelk door Engeland wordt verricht met het handhaven van deszelfs credit, tegen over eene schuld, welke al het goud der wereld niet zou kunnen afbetalen; met het handhaven van deszelfs gezag aan de vier hoeken der wereld, met een leger van den derden rang; en met het zich zonder veel omslag weten toe te eigenen van al wat de handel van iedere natie meest voordeelig bezit. Zich in opregtheid met België en Frankrijk te vereenigen, zou zijn, voor die beide landen de bronnen van welvaart weder

openstellen, die zij genoten, toen het eene met Holland vereenigd was, en het andere de weldaden der restauratie ondervond; dit is wat de nieuwe Koningin zich wel moet wachten te doen, hetgene zij niet zal doen, al mogt zij het ook nog zoo sterk wenschen. Hetgene Engeland behoeft, is dat een twijfelachtige toestand het grootst mogelijk getal gouvernementen in Europa steeds in weifeling houde; dat de handel overal kwijne; dat de ondergang der fabriekanten van het fabrijeeren afschrikke; dat alle markten van het vaste land zich verlaten bevinden, opdat die van Engeland alleen bezocht mogen worden. *John Bull* zou wenschen al de koninklijke marines in de havens te zien verrotten en aan de handels-marines niet dan geringe voordeelen te zien overgelaten. Het bestaan van het Britsche rijk is een staatkundige geesels. Het zal niet eeuwigdurend zijn, maar men heeft nog veel kwaads door te staan, eer dat er een einde aan komt.

„De jonge Koningin weet dit alles op de toppen van hare vingers, en hare doorluchte moeder zal de vergeefsche poging niet doen, van het haar te doen vergeten. Zij weet dat geen Engelsch vorst zich immer, onder welke omstandigheden ook, een huisselijk ministerie kan kiezen, zoo als zulks in sommige constitutionele landen plaats grijpt. Zij weet dat de ministers in Engeland koningen en geene dienaren zijnde, al de Koninginnen der wereld hieraan niets zouden kunnen veranderen; dat eindelijk het vertegenwoordigend stelsel, hetwelk in landen waar de vertegenwoordigers niets vertegenwoordigen, zoo als zulks in Frankrijk het geval is, niets dan een belazeliijk iets in heeft, maar in het land waar de groote eigendom sedert eeuwen vertegenwoordigd wordt, een waar gezag daartelt. De Koning *de facto* in Engeland is de meerderheid; hij die regteus Koning is, kan niet anders dan den wil van dezen ten uitvoer leggen; in de bijzonderheden af te wijken is mogelijk, het in het geheel der administratie te doen is zulks niet. Het verschil, hetwelk zich tusschen de drie Engelsche magten vertoont, is die wrijving die politiek; maar van den eenen en van den anderen kant is men voorzigtig genoeg van te zorgen, dat het nimmer de vii worde, die van elkaander scheidt. Het is een staat van zaken door de eeuwen daar gesteld, maar onmogelijk te beschrijven.

„Zoo derhalve Oom *Leopold* aan Koningin *Victoria* te raad geeft om het Engelsche charter in haren zak te steken, zoo als hij het Belgische charter in den zijnen gestoken heeft; zal zij hem ten antwoord geven: „Uwe nieuwe charters zijn slechts een stukje papier, dat zich gemakkelijk laat weg gooichen, maar onze charters zijn door den tijd in onze zeden en instellingen gegrift. Ik zou er mijne kroon op verslijten met hen te willen uitwisschen. In Frankrijk en bij u regeert die der drie magten, aan welke het gelukken mag. In Engeland smelten de drie magten zich in het nationaal belang te zaam en de meerderheid der belangen geeft de meerderheid der stemmen; dat ik een Whigs- of een Tories-ministerie bijeenroep, den raad, dien zij mij ten opzichte van België en Frankrijk zullen geven, zal steeds dezelfde zijn; steeds die van alles te doen om de Franschen en Belgen tot den bedelstaf te brengen. Maak hierop dus uwe berekening.”

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten September, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. J. ANDRESEN, van Amsterdam, hebbe 48 dagen reis; Passagiers: Mevrouw E. CURIEL, A. J. ALBERDINGK en N. CURIEL, Heeren H. M. ALBERDINGK, G. van BEECK, C. RIECHEN, J. C. F. KESLING, C. HESSE, A. F. OBERMULLER, J. A. SMELLEKAMP, VERWOERD en J. SCHEIB.

Den 28sten, Z. M. Brik van Oorlog *DE WINDHOND*, Kapt. Luit. ter Zee J. F. KIST, Demerary; Passagiers: de Heer Gouverneur Secretaris G. S. DE VEER en de Heer J. ELLIS.

Den 29sten, de Noord-Amerik. Brik *Mary*, Kapt. D. D. DRISKELL, van Welmington, hebbende 32 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 22sten September, van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier Copenhaagen, het Kof-Schip *Edams Welvaeren*, Kapt. J. MEIJER, naar Amsterdam; lading: 200 Balken, verschillende Houtsoorten, als: Bolleterie, Groenhart, Koerakhar, Manbarklak, Peto en Purperhart.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.